

Zares, kakor mu je ime, takšen je (1 Sam 25,25)

V midrašu rabija Tanhume lahko zasledimo razširjeno judovsko prepričanje, da ima vsak človek tri imena. Prvega, ki ga dobi od staršev, drugega, ki ga dobi od drugih ljudi (od najosnovnejših, »oče«, »mama«, vse do »Učitelj, kakor Bartimáj naziva Jezusa), in tretjega, ki ga pridobi sam kot rezultat svojega življenja in odločitev. Tretje in najpomembnejše, uči tradicija, je ime, ki je sad človeškega življenja, ne glede na to, kako ga kličejo drugi ljudje, ne glede na nazive ali status. Judovska tradicija na podlagi (hebrejske) besede »duša« (הַנֶּפֶשׁ), v kateri se skriva »ime« (שֵׁם), uči tudi, da je ime nekakšen interpretacijski ključ, ključ do človeške duše. Ker ima hebrejska beseda za »ime« enako numerično vrednost kot beseda za »knjigo«, »zvitke«, pravijo, da so imena v resnici knjige. Imena so knjige, ki pripovedujejo zgodbo, zgodbo o človekovem življenju, o življenjskem poslanstvu.

Podobno lahko razmišljamo o imenu revije, ki jo držite v roki. Njeno »prvo« ime je *Bilten študentskih skupin*, ki so ga reviji nadeli njeni »starši«, takratni *Medškofijski odbor za študente*, ob ustanovitvi leta 1971. Šlo je za preprosto razmnoženino, nekaj strani obsežen list obvestil, ki je prinašal pretežno obvestila o dogodkih, povezanih s študentsko pastoralo. Leta 1984 je bila revija na predlog Lojzeta Peterleta preimenovana v *Tretji dan*, to je njeno »drugo« ime. V času do ukinitve leta 2019 je slovenski bralec v njej prepoznal – in ji tako prideval različna »imena« – eno najuglednejših, priznanih in uveljavljenih revij za (mlade) krščanske intelektualce, ki je v preteklih desetletjih pod uredniškim vodstvom vrste pomembnih krščanskih mislecev v različnih pogledih rahljala ledino duhovne in kulturne misli na slovenskih tleh.

V njenem »tretjem« imenu, fonetično sicer nespremenjenem, je »nekaj, kar je večje« (Mt 12,6). Besedna zveza *tretji dan*, ki je v našem primeru tudi ime, namreč izvira iz svetopisemskega besednjaka. Ime je po svetopisemskem razumevanju, podobno kot v judovski tradiciji, zgodba, ki pripoveduje osebno zgodbo. Še več, svetopisemska imena, sploh imena očakov, lahko pripovedujejo zgodbo celotnega naroda, predstavljajo vedenjski in miselni DNK naroda, ki bo izšel iz njegovih ledij. Podobno lahko ob novi zori revije *Tretji dan* zapišemo za njeno »tretje« ime. Ker je izšlo iz Kristusovih ledij, na najosnovnejši ravni kaže na svojo temeljno krščansko osrediščenost in svetopisemsko utemeljenost, hkrati pa v svojem bistvu tudi na logiko presežnosti oz. novega življenja, ki ga meji smrti in greha ne moreta omejiti. Revija je leta 2019 ob ukinitvi društva SKAM, založnika, prenehala delovati in »počivala v grobu« do svojega tretjega dne, ponovne oživitve s strani Teološke fakultete UL. Predlog Lojzeta Peterleta, da se *Bilten študentskih skupin* preimenuje v *Tretji dan*, je bil torej preroški.

Zgodovina se ne ponavlja, se pa rima, je nekoč zapisal Teodor Reik, učenjak judovskih korenin. Misel ne cilja na pesniško rimanje, ujemanje končnih samoglasnikov in soglasnikov, temveč vsebinsko ujemanje, ponavljanje podobnih vzorcev v različnih zgodovinskih

okoliščinah. Vsi pomembni dogodki v (odrešenjski) zgodovini so se zgodili na tretji dan: Gospod se je razodel na Sinaju tretji dan, tretji dan je Jezus zlomil okove smrti. Pri tem ne gre za kronološko opredelitev časa, natančen seštevek časovnih enot, temveč za znamenje. Označuje čas, ki je potreben za dovršitev, izpolnitev ... Gre za Jonovo znamenje, znamenje premoči življenja nad smrtjo. To je »tretje« ime – ime, ki kljubuje (kulturi) smrti včeraj, danes in jutri. In sicer ne zgolj na ravni prenehanja in ponovnega izhajanja revije, temveč na ravni sporočila, ki ga prinaša. To je sporočilo življenja. Ime *Tretji dan* je torej interpretacijski ključ in stalni opomnik, ki usmerja pogled, misli in dejanja v življenje, ne smrt. Zato je treba človeško logiko, npr. zapis v Wikipediji, ki o reviji govori v pretekliku, popraviti v sedanost, v življenje.

Revija želi tudi v prihodnje imeti pred očmi sodobnega razmišljujočega kristjana, ki je zmožen ter želi prebrati (tudi) nekoliko zahtevnejše vsebine, ki se dotikajo njegovega konkretnega družbenega in osebnega življenja, ter aktualne teme obravnavati skozi krščanske naočnike z različnih zornih kotov (svetopisemskega, patrističnega, filozofskega, psihološkega, terapevtskega ...). S tem želi zapolniti vrzel, ki je nastala z njeno ukinitvijo, namreč med znanstveni razpravami na eni strani in poljudnimi zapisi na drugi, in naglasiti relevantnost krščanske teološke misli za širše občinstvo danes.

Prepričan sem, da bo revija pod vodstvom nove uredniške ekipa vstopila v novo pomembno obdobje svojega obstoja ter da bo, podobno kot v preteklosti, daleč presežala naloge uredniškega dela. Zares, kakršno je njeno ime, takšna je (prim. 1 Sam 25,25).